

Letter to Editor

The Knowledge Gap in Wound Care: An Urgent Need for Structured Education and Access to Novel Technologies

Azim Azizi^{1*}

1. Department of Internal Medicine and Surgery, Hamadan School of Nursing and Midwifery, Hamadan University of Medical Sciences, Iran

Abstract

This Article has no abstract.

Article history:

Received: 08 February 2026

Revised: 10 February 2026

Accepted: 15 February 2026

ePublished: 20 March 2026

*Corresponding author:

Azim Azizi, Department of Internal Medicine and Surgery, Hamadan School of Nursing and Midwifery, Hamadan University of Medical Sciences, Iran

Email: Azam.azizi@gmail.com

شکاف دانش در مراقبت از زخم: نیاز فوری به آموزش ساختاریافته و دسترسی به فناوری‌های نوین

عظیم عزیزی^{*۱}

۱. گروه داخلی و جراحی، دانشکده پرستاری و مامایی همدان، دانشگاه علوم پزشکی همدان، ایران

چکیده

این مقاله دارای چکیده نیست.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۴/۱۱/۱۹

تاریخ ویرایش مقاله: ۱۴۰۴/۱۱/۲۱

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۴/۱۱/۲۶

تاریخ انتشار مقاله: ۱۴۰۴/۱۲/۲۹

تمامی حقوق نشر برای دانشگاه علوم پزشکی همدان محفوظ است.

* نویسنده مسئول: عظیم عزیزی، گروه داخلی و جراحی، دانشکده پرستاری و مامایی همدان، دانشگاه علوم پزشکی همدان، ایران
ایمیل: Azam.azizi@gmail.com

استناد: عزیزی، عظیم. شکاف دانش در مراقبت از زخم: نیاز فوری به آموزش ساختاریافته و دسترسی به فناوری‌های نوین. مجله مراقبت پرستاری و مامایی ابن سینا، زمستان ۱۴۰۴؛ ۳۴(۱): ۹۳-۹۱

سردبیر محترم

اصول مبتنی بر شواهد، اغلب ناکافی یا متوسط روبه پایین گزارش شده است [۳]. آموزش رسمی مراقبت از زخم در برنامه‌های کارشناسی و ارشد محدود، پراکنده و فاقد ساختار استاندارد است [۴]. بسیاری از پرستاران پس از فراغت از تحصیل، تنها از طریق تجربه بالینی یا دوره‌های کوتاه‌مدت پراکنده دانش خود را تکمیل می‌کنند که این روش به‌تنهایی، نمی‌تواند پاسخ‌گوی پیچیدگی‌های زخم‌های مزمن (دیابتی، وریدی، فشاری، سوختگی) باشد و این موضوع به تأخیر در التیام، افزایش عفونت و تحمیل هزینه‌های مضاعف بر بیمار و سیستم منجر می‌شود [۱، ۲، ۴].

با احترام به جایگاه علمی مجله شما، این نامه را به‌منظور بیان نگرانی فوری در حیطه بالینی پرستاری ایران می‌نویسم. بین دانش جهانی مراقبت از زخم و عملکرد رایج در بسیاری از مراکز درمانی کشور، شکاف عمیق و روزافزون وجود دارد [۱]. این شکاف کیفیت مراقبت، پیامدهای بیمار و کارایی نظام سلامت را به‌طور جدی تهدید می‌کند [۲].

سطح دانش پرستاران در زمینه ارزیابی زخم، انتخاب پانسمان مناسب، شناخت عوامل تأخیر در ترمیم (مانند عفونت نهفته، کمبودهای تغذیه‌ای، فشار مداوم، مشکلات عروقی) و به‌کارگیری

ساختاریافته و اجباری برای پرستاران بالینی و توسعه پلتفرم‌های آموزش آنلاین بومی با محتوای تعاملی، ویدیویی و به‌روز، در ارتقای کیفیت مراقبت از زخم نقشی کلیدی خواهد داشت [۲، ۴].

۲. تسهیل دسترسی عادلانه به فناوری: برای پانسمان‌ها و تجهیزات نوین به تدوین راهنمای ملی مراقبت از انواع زخم و تعیین پوشش بیمه‌ای نیازمندیم. سرمایه‌گذاری در تله‌مدیسین زخم برای مناطق محروم و حمایت از بومی‌سازی فناوری‌های مقرون‌به‌صرفه، ایجاد مراکز تخصصی درمان زخم، توسعه شرکت‌های دانش‌بنیان می‌تواند در کاهش این شکاف مؤثر باشد [۲، ۷].

پرو کردن این شکاف فقط یک نیاز آموزشی نیست، بلکه ضرورتی اخلاقی، بالینی و اقتصادی است. سرمایه‌گذاری در این حوزه، ضمن کاهش رنج بیمار و ارتقای کرامت حرفه‌ای پرستار، در بلندمدت با کوتاه‌کردن طول درمان و پیشگیری از عوارض، به صرفه‌جویی در منابع نظام سلامت منجر خواهد شد. امید است با همت جامعه علمی پرستاری و حمایت سیاست‌گذاران، برای تحقق این هدف گام‌های عملی برداشته شود.

هم‌زمان، انقلاب فناوری در این حوزه با سرعت در حال پیشرفت است. پانسمان‌های پیشرفته و هوشمند، سیستم‌های فشار منفی، تله‌مدیسین و پلتفرم‌های آموزش مجازی برای مشاوره از راه دور و آموزش مستمر پرستاران و بیماران، ابزارهای تصویربرداری دقیق از زخم و حتی برنامه‌های هوش مصنوعی برای تحلیل و پیش‌بینی روند بهبودی، استاندارد مراقبت در دنیا را متحول کرده‌اند [۵، ۶].

با این حال، دسترسی به این فناوری‌ها در ایران بسیار محدود، پراکنده و غالباً به مراکز خصوصی با هزینه‌های گزاف و بدون پوشش بیمه‌ای منحصرند [۲].

برای عبور از این بن‌بست، پیشنهاد می‌شود دو راهبرد مکمل با فوریت بالا در دستور کار قرار گیرند:

۱. بازنگری اساسی در نظام آموزش پرستاری ضروری است، به‌گونه‌ای که واحدی اختصاصی و جامع در مراقبت از زخم، به‌صورت تلفیقی از آموزش‌های نظری و عملی، در برنامه‌های درسی کارشناسی و کارشناسی ارشد گنجانده شود. همچنین، طراحی و اجرای دوره‌های تخصصی گواهی‌دار مراقبت از زخم در سطح ملی، با تأکید بر آموزش‌های عملی، مبتنی بر شبیه‌سازی بالینی و آموزش موردمحور، ضروری به نظر می‌رسد. در کنار آن، استقرار آموزش‌های مداوم

REFERENCES

1. Savadkoobi H, Ilkhani M, Ghafouri R, Nasiri M. Audit of care provided by nurses for the management of diabetic foot ulcers among older adult patients in the hospitals affiliated with Shahid Beheshti University of Medical Sciences. *Iran J Endocrin Metab*. 2023;**25**(3):206-14. [Link](#)
2. Babaei N, Zamanzadeh V, Valizadeh L, Lotfi M, Kousha A, Samad-Soltani T, et al. Barriers to the implementation of virtual care programmes for patients with chronic wounds: qualitative empirical research. *Nurs Open*. 2023;**10**(11):7301-13. [PMID: 37612895](#) [DOI: 10.1002/nop2.1983](#)
3. Welsh L. Wound care evidence, knowledge and education amongst nurses: a semi-systematic literature review. *Int Wound J*. 2018;**15**(1):53-61. [PMID: 29045004](#) [DOI: 10.1111/iwj.12822](#)
4. Sengul T, Karadag A, Kirkland-Kyhn H. Wound care education in undergraduate and graduate nursing settings. *Nurs Clin North Am*. 2025;**60**(1):197-206. [PMID: 39884792](#) [DOI: 10.1016/j.cnur.2024.07.002](#)
5. Martin S. Future direction of wound care. *Nurs Clin North Am*. 2025;**60**(1):207-15. [PMID: 39884793](#) [DOI: 10.1016/j.cnur.2024.07.011](#)
6. Mohammed HT, Corcoran K, Laverne K, Graham A, Gill D, Jones K, et al. Clinical, operational, and economic benefits of a digitally enabled wound care program in home health: quasi-experimental, pre-post comparative study. *JMIR Nurs*. 2025;**8**(1):e71535. [PMID: 40198913](#) [DOI: 10.2196/71535](#)
7. Babaei N, Zamanzadeh V, Valizadeh L, Lotfi M, Avazeh M. Care needs of patients with chronic wounds for implementing a virtual care program: a qualitative study. *PLoS one*. 2025;**20**(12):e0339895. [PMID: 41474802](#) [DOI: 10.1371/journal.pone.0339895](#)